



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 375/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., Општина ..., ради извршења на основу извршне исправе, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Основног суда у Врању, на седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом извршном предмету, месно је надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Извршни поверилац је 19.02.2019. године поднео Основном суду у Крагујевцу предлог за извршење против извршног дужника ради наплате новчаног потраживања пописом и проценом ствари, продајом покретних ствари и намирењем извршног повериоца из продајне цене, а на основу извршне исправе – решења Основног суда у Крагујевцу Пл 6/18 од 24.12.2018. године.

Основни суд у Крагујевцу се решењем ИИ 3631/19 од 28.02.2019. године огласио месно ненадлежним за одлучивање о предлогу извршног повериоца за одређивање извршења и по правноснажности решења списе доставио Основном суду у Врању као стварно и месно надлежном суду на даље поступање. Решење је донео сходно одредби члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/15) јер извршни дужник има пребивалиште у ..., Општина ..., која се налази на подручју Основног суда у Врању.

Основни суд у Врању није прихватио своју месну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08...87/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 106/15), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Одредбом члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 106/15) прописано је да је за одлучивање о предлогу за извршење или обезбеђење опште месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутом најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4. ЗПП).

У поднетом предлогу за извршење као извршни дужник означен је ББ из ..., ..., општина ..., како је означено и у извршној исправи.

Како странка није приговорила месној надлежности Основног суда у Крагујевцу, а при том се не ради о спору у коме постоји искључива месна надлежност одређеног суда у смислу члана 19. став 3. Закона о парничном поступку, Основни суд у Крагујевцу се није могао огласити месно ненадлежним без приговора, по службеној дужности.

Такође, за напоменути је и да би у конкретном случају, према члану 7. Закона о извршењу и обезбеђењу у вези члана 3. став 1. тачка 60. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, према пребивалишту извршног дужника за поступање у овој извршној ствари месно био надлежан Основни суд у Сурдулици, који је надлежан за територију општина Босилеград, Владичин Хан и Сурдулица, са судским јединицама у Босилеграду и Владичином Хану, а не Основни суд у Врању.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић